

netop fjerner adgangen til at indgå frivillige aftaler. Det er jo arbejdsgiverens ret til at indgå en sådan aftale, man fjerner, og man fjerner lønmodtagernes ret til at gøre det.

Jeg kunne holde et langt indlæg om det ideologiske i forslaget, men jeg tror, jeg vil koncentrere mig lidt om nogle af dets virkninger i praksis.

Det ene afgørende problem, der fremkommer, hvis dette indgreb får flertal, er, at man belønner uorganiserede arbejdsgivere. Ca. 80 pct. af sagerne i Arbejdsretten vedrører overenskomstbrud hos uorganiserede arbejdsgivere, dvs. arbejdsgivere uden for arbejdsgiverorganisationerne, og dem belønner man med dette her. Det er jo typisk dér, hvor det kan være nødvendigt for at sikre, at overenskomsten håndhæves, at man laver en eksklusivbestemmelse, simpelt hen for at sikre, at overenskomsten ikke undergraves, og sikre, at man har de oplysninger, der gør, at overenskomsten overholdes. 80 pct. af Arbejdsrettens sager kommer fra uorganiserede arbejdsgivere. Forslaget vil få den virkning, at regeringen belønner uorganiserede arbejdsgivere, og dermed straffer man de arbejdsgivere, der har gjort sig den umage at have orden i eget hus.

Det betyder, at vi kan få flere uorganiserede ind på dele af det danske arbejdsmarked. Det kan også være udenlandsk arbejdskraft, der kommer ind og på den måde kan bidrage til at lave løntrykkeri, og på de områder, hvor man i forvejen har svært ved at sikre lønniveauerne, kan man få et yderligere fald. I den sammenhæng er man direkte med til at skabe bedre muligheder for dårlige arbejdsgivere og skabe grundlag for et faldende lønniveau og dermed også faldende velfærd for de mennesker, det går ud over.

Det andet er det ensidige, der ligger i indgrebet. Man beskæftiger sig entydigt med arbejdsmarkedet, som jeg var inde på før, men man tager ikke fat i alle de andre områder. Det forstår jeg så kommer en dag, men jeg vil godt sige, at det ensidige ligger, som man jo kan læse i et af høringssvarene, også i, at man tager ensidig stilling til fordel for et krav, som en bestemt arbejdsgiverorganisation har stillet. Åbenbart har SALA for mange år siden frivilligt indgået en aftale om at have bestemte dele af deres overenskomster belagt med eksklusivbestemmelser. Det har SALA ønsket at komme af med, og det får SALA gratis af denne regering. Her griber man altså ind i en aftale, som er indgået frivilligt, men som den ene part ønsker at ændre, mens

den anden part ikke går ind for at ændre den. Her har regeringen og dermed Venstre altså taget stilling til fordel for den ene side, og den får det, uden at der skal afleveres noget til gengæld.

Vi vil i denne sag arbejde for, at der skabes et flertal i Folketinget imod lovforslaget. Vi synes, det skal behandles sagligt og ses i sammenhæng med alle øvrige forhold, der beskæftiger sig med foreningers forhold til deres medlemmer, og det er ikke kun på arbejdsmarkedet. Alene det bør gøre, at vi bør vente med at tage stilling til det. Men derudover er dets virkning sådan, at vi under alle omstændigheder vil bekæmpe det, og vi tror i øvrigt, at når der kommer fokus på det, der er konsekvensen, nemlig at det kan undergrave lønningerne, specielt på svage områder, har Venstre og regeringen en dårlig sag, for man er faktisk ikke i overensstemmelse med befolkningen.

(Kort bemærkning).

**Lars Barfoed (KF):**

Efter at have lyttet til hr. Jan Petersens, man godt sige noget bekymrede, indlæg, vil jeg gerne spørge hr. Jan Petersen, som er så bekymret på fagbevægelsens vegne over dette lovforslag: Mener hr. Jan Petersen, at det vil volde vanskeligheder for fagforeningerne at fastholde deres medlemstal, hvis folk alle steder selv kan bestemme, om de vil være medlem eller ej?

Kl. 10.50

(Kort bemærkning).

**Kristian Thulesen Dahl (DF):**

Jeg blev så glad en onsdag eftermiddag – ja, jeg er altså også glad mange andre dage, men en onsdag eftermiddag her for et par uger siden blev jeg specielt glad, for da sagde hr. Jan Petersen, som jo også er ordfører for Socialdemokratiet her i dag, at Socialdemokraterne ikke vil afvise, at man kan blive enige med Dansk Folkeparti om at indføre en overgangsordning som den på 7 år, som f.eks. Tyskland har fået.

Jeg henviser selvfølgelig til den situation, der opstår efter den 1. maj 2004, hvor arbejdskraft fra de nye EU-medlemslande skal have ret til at komme til Danmark og søge arbejde med det samme med præcis det resultat, hr. Jan Petersen er inde på i sit ordførerindlæg: at danske lønmodtagere måske bliver presset på lønningerne og muligvis presses ud af arbejdspladserne.

Derfor spørger jeg hr. Jan Petersen: Står Socialdemokratiet ved det, som hr. Jan Petersen sagde til Ritzau hin onsdag, og som gjorde mig